

Deze nieuwsbrief komt 3 à 4 keer per jaar uit. De volgende kopij graag inleveren voor 1 oktober 2020

Van de redactie

Net als jullie, denk ik, wat hebben we het roeien gemist in het voorjaar...! En wat hebben we mooie dagen gehad. Ik hoop dat we allemaal deze weken in goede gezondheid zijn doorgekomen.

In deze nieuwsbrief worden twee nieuwe bestuursleden voorgesteld. Ik streef er naar om in elke nieuwsbrief iets te melden over een roeier en een vrijwilliger..!

Joan van de maandaggroep heeft een mooi artikeltje gemaild over de zwemvesten die we gebruiken. En Mieke heeft met de vrijdaggroep heerlijk zitten kletsen op 1,5 m afstand in het clubgebouw. Laten we ervan uitgaan dat we inderdaad vanaf 1 september weer de Rotte op gaan en zo weer kunnen genieten van deze sport. En als jij ook eens met een artikeltje in de nieuwsbrief wilt staan, laat het me weten. Geniet van de zomer en we zien elkaar hopelijk weer in september.

Jan Vermaak
Hoofdredacteur

Van de voorzitter

Per 1 juli zijn de maatregelen ter beheersing van de verspreiding van het Coronavirus weer versoepeld. Buitensporten, waaronder ook roeien, mogen weer. Maar vóór en na het roeien moeten we nog steeds een afstand van elkaar houden van 1,5 meter. Bij deze versoepeling voor sportverenigingen gaat men ervan uit dat het gaat om gezonde sportlieden.

Omdat dit voor onze roeiers en vrijwilligers niet altijd opgaat en velen van ons kwetsbaar zijn qua leeftijd of gezondheid, houden wij vooralsnog vast aan 1 september voor mogelijke opstart.

Dus zoals dit in het vorige Coronabulletin nr 5 al is vermeld.

Dit is woensdag 1 juli zo besproken en met pijn in het hart besloten in de CCB vergadering met de dagkapiteins.

Om het contact, ook in deze coronatijd, met elkaar te onderhouden gaan de dagkapiteins van de maandag-, woensdag-, donderdag- en vrijdagroeiers koffiemomenten organiseren.

We kunnen dan toch af en toe even bijpraten en horen hoe het iedereen vergaat. Wel 1,5 meter afstand én wanneer men (ook milde) symptomen heeft van neusverkoudheid, hoesten, benauwdheid of koorts beslist niet komen.

De drukte op de Rotte is al bijna als vanouds maar wij doen helaas nog niet mee. Dus nog even geduld en blijf gezond.

Paul de Waal

Ada draagt stokje over....

Dag allen

Ik heb het stokje overgedragen.

Gedurende vier jaar mocht ik jullie 'manager Crooswijksebocht' zijn. Een eretitel die mij heel veel mooie momenten heeft opgeleverd.

De kennismaking met roeien voor mensen met een beperking was heel leerzaam en heeft me nederig doen beseffen wat een kanjers hier aanwezig zijn. Roeiers zowel als vrijwilligers die met een goed humeur en volledige inzet vastbesloten aan de slag gaan om 'hun roeiuitje' tot een succes te maken

Met veel vertrouwen draag ik mijn vrijwilligerswerk nu over aan Marian Dozy. Zij zal nieuwe ideeën en haar ervaring kunnen inzetten om jullie allen weer van dienst te zijn. Ik wens haar heel veel succes en dank jullie hartelijk voor alle inzet en medewerking.

Misschien dat nu eindelijk het moment komt om mijn roeikwaliteiten te gaan herontdekken?

Lieve groet en zeker tot ziens..!

Ada

....aan Marian Dozy

Ik ben Marian Dozy, 70 jaar, ik woon in Rotterdam Blijdorp en heb twee heerlijke kleindochters van 6 en 10 jaar. Tot mijn pensioen 3,5 jaar geleden was ik directeur/bestuurder van Vivenz, een instelling voor maatschappelijke zorg in Zuid Holland zuid.

Eind vorig jaar ben ik gepolst om Ada op te volgen in het bestuur, ik kende roeivalidatie niet en toen

ik in oktober ging kennismaken, was ik onder de indruk van wat jullie allemaal doen. Sinds 1 juli jl. maak ik deel uit van het bestuur. Ik ben een buitenmens, ik ben een enthousiast tennisser maar roeien had ik niet echt gedaan.

Han bood aan om het mij te leren en ik ben sinds oktober vorig jaar ook vrijwilliger op de maandag.

Helaas kwam de corona ertussen en ligt alles nu stil, een hele zomer lang hebben we het plezier van het roeien en de gezelligheid met elkaar moeten missen. Ik hoop van harte dat de tijd dat we weer onbezorgd van start kunnen gaan met roeien snel komt.

Dan hoop ik ook live met de groepen van de andere dagen kennis te maken.

Marian Dozy

*Onze nieuwe locatiemanager
Crooswijksebocht, Marian*

Het begin is er weer.

Op 3 juli organiseerde de vrijdag groep een samenkomst voor de roeiers en vrijwilligers.

Er werd zeer enthousiast op gereageerd en iedereen was aanwezig .

En dit ook via de voorgeschreven 1,5 meter regel.

De laatste bijeenkomst inclusief roeien was op 13 maart, inhoudende 16 weken oftewel 112 dagen geleden....! Wat een tijd.

Nu werd er onder genot van een kopje koffie en een tompouce uitgebreid gepraat over de afgelopen periode.

De muziek daarbij werd verzorgd door Denis.

En uiteraard kwam veelvuldig de vraag naar voren wanneer er weer gesport mag worden !! Dat is intussen duidelijk geworden: het bestuur SRV heeft aangegeven indien mogelijk weer per 1 september een start te willen maken. Iedereen kijkt met verlangen naar dat moment uit.

Deze bijeenkomst was zo gezellig, dat dit voor herhaling vatbaar is. Men wil dit graag in augustus herhalen.

Mieke

Mijn Corona periode thuis

Gelukkig was het tijdens de coronaperiode redelijk goed weer. Ik was veel bezig in de tuin en heb me toegelegd op het maken van voederhuisjes voor vrienden en bekenden. Ik had aardig wat hout in de schuur liggen, balkjes, palen, latjes, enz... Toen de eerste klaar was, kreeg ik er lol in om er nog een paar te maken. Ik heb in deze periode heel wat mensen blij gemaakt met een leuk voederhuisje. En hierbij bleek ook maar weer: goed gereedschap is het halve werk...!

Jan Vermaak, woensdaggroep

Oplossing visitekaartjes uit de vorige Nieuwsbrief:

Wie is dit binnen de SRV? Een roeier of vrijwilliger? Bestuurder?
Gooi alle letters door elkaar en je ziet hun naam en functie!

visitekaartje 1

N.E. JENEVERSTANK
VEGANIST
EPEN (LIM)

JAN KEES VAN VLIET PENNINGMEESTER

visitekaartje 2

R.L. BIJGRUND
WERKGEVER
INARI
FINLAND

FERDINAND KRANENBURG VRIJWILLIGER

visitekaartje 3

IKE HIJP
POOIER
ROME

PIM HEIJKOOP ROEIER

visitekaartje

V. Widop
Etaleur
Taarlo

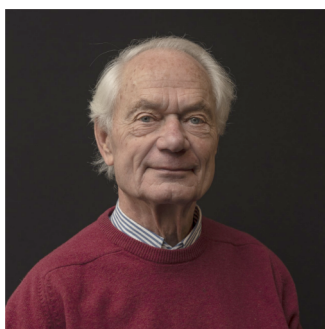
visitekaartje

E. DE GOA
DECLAMATOR
MILAAN

Opossing staat elders in in deze Nieuwsbrief verborgen.....Wat?....Moet ik weer gaan puzzelen.....!

Bert Kleipool, rustend huisarts

Een kleine introductie van uw nieuwe bestuurslid.
Mijn hele werkzame leven huisarts geweest in Monster, dorp in het Westland. Daar blijven wonen, kinderen het huis uit en echtgenote overleden, in een groot huis vond ik niet leuk meer. Gezocht naar een appartement aan ruim water met leven op dat water. Gevonden aan de Maaskade in Rotterdam. Daar woon ik nu een half jaar met veel genoeg. Bij de kennismaking met mijn nieuwe huisarts, ja een huisarts heeft ook een huisarts nodig, kwam mijn lichamelijke activiteit ter sprake. Toen ik vertelde dat ik regelmatig roeide, zei ze direct: "Mijn man zoekt nog een roeiende medicus voor een bestuursfunctie". Het bleek om de SRV te gaan. Laat ik nu bij de

vereniging waar ik lid ben, Rijnland in Voorschoten, met de Peters-8 waar ik in vaar, ervaring hebben met het varen met een persoon met een beperking! Dus het besluit was al vlug duidelijk. Mijn roeiervaring is bescheiden. Begonnen bij de KSRV Njord tijdens mijn studententijd in Leiden. Alleen bakboord en op slag, wedstrijdroeien. Niet meer geroeid tot drie jaar geleden toen een vriend me overhaalde, na jaren zeuren, om het nog eens te proberen. Gedaan en ik was direct gekocht!

Lid geworden, skiffen geleerd en regelmatig in de boot. Stuurboord kan ik nog wel een lesje gebruiken. Bij de KR&ZV de Maas ben ik ook al een paar keer in een ploeg gevraagd. Dat zal dus wel een vervolg krijgen. Ik hoop met mijn medische kennis te kunnen bijdragen aan het goed functioneren van de SRV.
Bert Kleipool

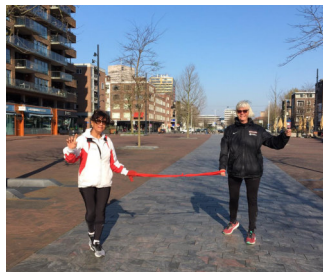
oplossing: welk kaartje? Paul de Waal voorzitter Afd. de Middelste Rijk

Coronatijd: "Gewoon anders".

Ja, dat was wel even wennen! Vanaf 16 maart een lock down; wat dat precies inhield werd in een speciale tv-uitzending vaderlijk uitgelegd door onze minister president. Belangrijkste boodschap: gebruik je gezonde verstand en houd je aan de adviezen. Maar ja, wat is wijsheid, wat kan, mag en wil ik graag doen? Het ging vanzelf. Gewoon bij het begin beginnen: de boodschappen doen bij de mij vertrouwde supermarkt aan de Botersloot.

Alles prima op afstand geregeld daar; ik kreeg een mandje in plaats van een karretje, makkelijk te combineren met mijn taststok. Alles goed gedesinfecteerd. De boodschappen binnen, een beetje voorraad, een veilig gevoel. Wat een bof, mijn huis met tuin ligt in het hart van deze wereldstad, Rotterdam. Als vele anderen liet ik eindelijk de kleine reparaties uitvoeren: de druppelende kraan, een nieuwe buitenlamp, vervanging van de zonwering. Het lukte nu ook om 50 jaar leesavontuur (25 kuub boeken) naar de piekfijn winkel te brengen.

Daarna de tuin: op de knieën en tastend op ontdekkingstocht: schonen, planten en stekken; de buurman doet het grove werk: hij snoeit de ligusterhaag terug tot 2.00 meter hoogte (of ik de volgende keer wat eerder aan de bel wil trekken...). Ik verontschuldig me ("sorry, Corona"), en bedank hem met een pakket Kaapse biertjes. De tuin reageert dankbaar met uitbundig bloeiende rozen, hortensia's vlinderboom en geurende kamperfoelie. De heerlijke bramen en Hollandse aardbeien verdwijnen in de toetjes Pfff, de basis op orde!...

Opeens zijn de vogels oververtegenwoordigd in het groene hart van Rotterdam. Dit is het moment om de vogellessen van de Vogelbescherming te volgen. Eindelijk, maar toch: dat had ik me al 25 jaar geleden voorgenomen en het kwam er nooit van in de stroom van werken, sporten, etentjes, theater en concertbezoek. En wat waren de vogels aan het sjansen, wat een gezang, wat leuk om nu te kunnen horen hoe de merel de zon begroet! Dat waren de 10 lessen tuinvogels en nu nog de water- en weidevogels, voor als we weer op de Rotte roeien.

In een groep hardlopen rond de Kralingse Plas met Running Blind, kon helaas niet meer. Maar een creatieve inval: buddy aan huis, bracht soelaas. Twee vaste enthousiaste buddy's haalden me afwisselend thuis op om samen een bruggenloopje te doen (rondje over Willemsbrug en Erasmusbrug). Uiteraard op gepaste afstand, met dubbellint of met een stok tussen ons in als verbinding. Ik bleef zo lekker in beweging en conditie. Wat de Coronatijd 2020 voor mij bijzonder en onvergetelijk maakt, is het feedback geven en meewerken aan het afstudeerproject van drie studenten van de Willem de Koning Academie. Zij ontwierpen een zintuiglijke Stadswandeling (Sensory City Tour), een dito stadsGame en een gidsencursus om een dergelijke wandeling/game te begeleiden. De tours zijn uniek, omdat ze ook toegankelijk en boeiend zijn voor mensen met een visuele of auditieve beperking. Nog unieker is het, dat de tours gegeven worden door mensen die uit eigen ervaring putten en

dit delen met mensen zonder beperking. Overigens, de studenten zijn alle drie geslaagd met een flinke pluim van de examencommissie. Zo laat deze Coronatijd mij de dagelijkse, gewone dingen anders doen. Maar geeft ook bezinning en een frisse kijk op de toekomst.

Joan Titarsolej, roeier maandagmiddag

Zwemvesten: 1,2,3 in de maat of nooit meer zoeken

Daar hangen ze, onze zwemvesten : goed zichtbaar, op maat gekleurd op een rij: groen is klein, blauw medium en rood voor groot. Deze kleuren vind je terug op de rugband van de zwemvesten. Dus voor mensen met goede ogen: geen gedoe en gerommel door het rek voor het vinden van de juiste maat.

En, een novum: ook de slechtiende en blinde roeiers kunnen zelf vlot het passende zwemvest uit het rek halen zij voelen dit, ook op de rugband, aan (roestvrije) ronde nieten: 1 is klein, 2 is medium en 3 .. ja, hoor : groot. Weer een stapje gezet op de weg van toegankelijkheid voor allen...!

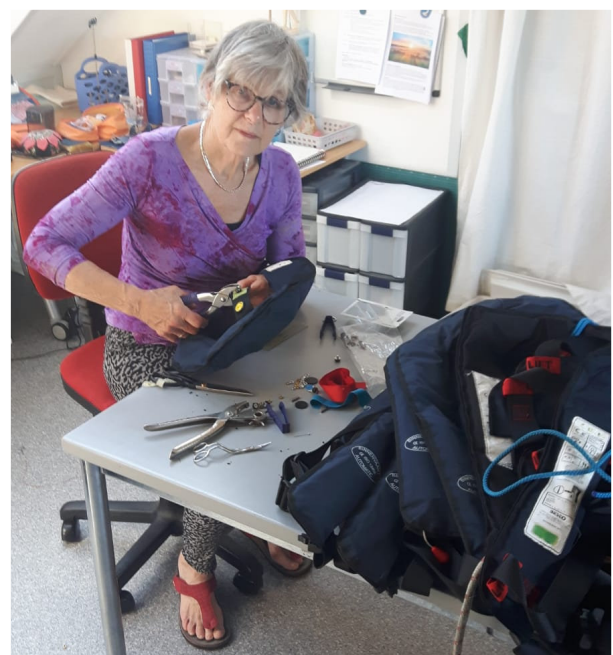
Op verzoek van het bestuur maakten we een "het kan nog toegankelijker" lijstje. Dat varieert van brailenummering op de kastjes via uitbreiding van de geleidelijnen en veilig oploopje naar het terras, tot een skif met drijvers, waarin we solo kunnen roeien (de ultieme uitdaging !) Veel wensen, waarvoor natuurlijk ook de financiering gevonden moet worden. Daarom beginnen met wat mogelijk is, het laaghangende fruit...)

Deze eerste pluk is gelukt en dat in Coronatijd! Met dank aan vriendin Henriët Bovenkerk (foto) uitvoerend kunstenaar, die met ons meedacht voor deze oplossing.

Zij klaarde dit -voor haar zo simpele klusje- voor ons als vriendendienst. En zoals altijd was de vindingrijkheid, het technisch vernuft van Hans Sijthof en niet te vergeten zijn bereidheid om de zwemvesten van loods naar huis en v.v. te vervoeren! , een sine qua non.

Wij zijn er erg blij mee en denken al over de volgende wens van het lijstje. Maar, onze allergrootste wens is natuurlijk: WEER ROEIEN OP DE ROTTE !! Dat kan wat ons betreft niet snel genoeg.

Marianne Ros en Joan Titarsolej
Maandagmiddag roeiers

Henriët Bovenkerk hielp mee met het maken van de nieuwe zwemvesten in drie maten.